

Publicerad 2004-12-02 19:54 av Andrea

*jag skrev denna för några år sedan,
inte så värst bra och jag märker hur mycket jag utvecklats inom
skrivandet,
men iof, allt om farmor är helt enkelt underbart*

farmor

farmor,

jag tror att du är en jag-kommer-alltid-att-leva-människa

för visst farmor,

visst kommer du att leva föralltid?

för du vet farmor, att om du slutar andas

kommer varje andetag jag tar att vara en plåga

du är en del av mitt syre, och utan dig skulle det vara

som om jag hade astma hela tiden

och

jag vet hur det är farmor

i skolan har vi fått veta hur det känns

vi andades genom ett sugrör och höll

för näsan

farmor,

jag vill inte andas så

det kändes som om 1 miljon stenar låg i mina

lungor

det orkar inte jag farmor

jag är inte alls lika

stark som

du

och farmor, vem ska komma och

ge mig kexchocklad varje gång jag är

sjuk

och farmor,

snälla, säg att du är

odödlig

snälla farmor

snälla

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andrea med Poeter.se id #1215 innehar upphovsrätten